

ændredes, kunde blive færdig til at forelægges H. Majestæt til Sanction, inden Rigsdagens Møder afbrydes ved Juletiden. Jeg vil med Hensyn hertil gjøre opmærksom paa, at, naar der ved 1ste Behandling blev hentydet til den Forhaling, der kunde opstaa ved et combinert Udvalg til at mægle imellem begge Ting, saafremt en Ændring vedtoges her og ikke ogsaa vedtoges i det andet Thing, saa troer jeg, at dette Tilfælde ikke vil eller bør indtræde. Jeg troer nemlig, at, hvis man her billiget et af de foreliggende Ændringsforslag, saa vil der deri ligge en Opfordring for det andet Thing til at tage under Overveelse, om det ikke skulde lade sig bestemme til at gaae noget videre, end det hidtil er gaaet. Men, gaaer det andet Thing ikke ind derpaa, saa er det i det Ringeste ikke mit Ønske, at man da herfra skulde insistere derpaa. Ved en Sag af den Natur som denne, hvor der er Spørgsmaal om en extraordinair Bevilling; om en Bevilling ifølge et Billighedskrav, men dog ikke ifølge noget Retskrav, der kan man henstille til den, der har taget en Beslutning, om han dog ikke vil gaae lidt videre; men, indhæverer han sin Beslutning, kan man hverken med Sammelighed eller med Udfigt til nogen Nytte fortsætte Forhandlingerne, for ligesom at ville tvinge ham dertil. Hvis altsaa et Ændringsforslag her blev vedtaget og Loven gik til det andet Thing, vil jeg paa det Bedste ønske, at det andet Thing maatte lade sig bestemme af vor Beslutning; men, lod det andet Thing sig ikke bestemme derved, men sendte os Loven tilbage i den Skikkelse, hvori den foreligger, da skulde jeg være den Første til at stemme for Lovforslagets usforandrede Vedtagelse, for ikke at forlænge Forhandlingerne, hvilket jeg da vilde ansee baade for usømmeligt og unyttigt. Naar der altsaa alene er Spørgsmaal derom, saa troer jeg rigtignok, at man maatte kunne, endnu inden Møderne afbrydes, erfare, hvorledes Stemningen med Hensyn til Sagen maatte være paa et andet Sted. Naar jeg seer hen til, at den ærede Formand idag har villet lade det Spørgsmaal komme til Afgjørelse, om Loven skulde fremmes til tredie Behandling ved en extraordinair forkortet Frist, troer jeg, at Loven kan gaae tilbage til Folkethinget

saa betimeligt, at dette, som har behandlet Sagen, maa kunne afgive sit andet Botum om denne Sag, og dette Botum komme tilbage hertil, hvis det skulde, hvad jeg naturligviis ikke ønsker, være nødvendigt, at det gik tilbage hertil, og vi da afgive vort sidste Botum for Mødernes Afbrydelse.

Jeg skal saaledes paa det Bedste anbefale det af mig gjorte Forslag, naturligviis først det principale. Det er det, som jeg troer tilfredsstillende, hvad jeg har betegnet som virkelig Billigt; thi det medfører, at ogsaa den Embedsmand, som nu har en fast Indtægt af 1000 Rbd., faaer Tillæg, hvortil jeg anseer ham for at være særdeles trængende. Jeg har, for at udrette, hvad der muligviis kunde udrettes, selv om man frygtede for at gaae saa vidt, og man fandt noget Besynderligt i det ulige Tal 1100, stillet et subdiart Ændringsforslag; men jeg kan ikke negte, at jeg troer, at man, naar man overhovedet vil gaae ind paa Sagen, helst bør følge det principale Forslag.

Lemnich: Ligesom jeg under den første Behandling af dette Lovforslag ganske sluttede mig til det Ændringsforslag, som den ærede Taler, der nys satte sig, bebudede, saaledes tilføjer jeg mig nu ogsaa at gjøre det; man maa endnu, for at bestyrke Forandringen med Hensyn til Grændsen af dette Dyrtidsstillæg, bemærke, hvad jeg allerede dengang yttrede, at Armeen i det Hele, hvis Sag jeg i Særdeleshed her maa tale, er dette Tillæg sparsomt blevet til Deel, da kun Secondlieutenanter ville nyde godt deraf som Ugifte, Premierlieutenanter som Gifte. Vel er det sandt, at naturligviis disse Classer i høi Grad trængte til dette Tillæg; men efter dem kommer der en Klasse, som endnu mere trængte dertil, fordi de fleste i den ere gifte. Til det, som jeg forrige Gang bemærkede, maa jeg endnu her tilføje, at den Indkomst, som Capitainer af anden Klasse have, og som vel omtrent kan betegnes med 930 Rbd., dog kun er nominal og paa ingen Maade factisk; thi fra disse deres Indtægter gaae saa mange Udgifter, at de virkelig under de nærværende Forhold maae være i det allerførste Betyk, idet de have Afdrag af flere forskjellige Slags at betale, og